

Zaterdag

den 1. Juli.

FRANKFORT, den 27sten Junij.

De Courant van Regensburg meldt het volgende, aantezende roovaal: Het Wiener beurtschip met allerlei soort van reizigers meer dan sedert langen tijd geweld, en met vele, en daaronder ook de kostbaarste goederen bevracht, kwam den 22sten Junij, des voormiddags tusschen 11 en 12 uur, door het schoonste weder begunstigd, en bij het beste vaarwater in de nabijheid van Donaustauf. Op deze plaats voer het schip, door welke oorzaak is nog niet gebleken, tegen het derde zuidelijke druggesjuk aan, en in weinige minuten was de levendige werkzaamheid en het vrolijk gewoel aan boord des schips veranderd in een tooneel van jammer, waar de dood verschrikkelijk heerschte. Een ooggetuige, die zelf op het schip was, berigt daaromtrent het volgende: Ik zat aan de bovenste spits van het schip, gereed om met eenige vrienden door vierstemmig gezang aan de Walhalla onze hulde toe te brengen. Een meisje op de brug, van welke wij 500 passen verwijderd waren, wenste hare moeder op het schip, vaarwel toe. Ploftelijk veranderden haar gelaatstrekken. Angst en schrik teekende zich in de nog zoo open welwillend steekende blikken. Zij wroog de handen, jammerde overloft; en spoedig was de ganache scheepsruimte de ontzettende weerklink van haar gejammen. Ik werd verschrikt, doch verwachtte nog niet het ergste; zelfs toen het schip dreunende tegen de brug aanstiet en nieuwe jammerklagten van alle zijden opgingen, dacht ik niet, dat er bruggen waren, die op den stoot van een schip zoo konden instorten. Dra zouden mijne oogen mij het anders doen zien. Krakend stortte het balkwerk van het juk op het schip neder; het schip werd verbrijzeld, de menschen op hetzelfde, onder jammerkroten van den omtrek, links en rechts van het boord in den vloed en de scheepsruimte gestort en op eene ijselijke wijze verpletterd. Het schip brak letterlijk in tweeën. Alles zocht zich te redden, ik sprong in de rivier, en een geoeftend zwemmer zijnde redde ik gemakkelijk mijn leven; — het noodlot wilde niet, dat ik mijnen vriend zou redden, een vijandige balk sneed mij van hem af, hij zonk weg, — de Donau is zijn graf! — Zoo ver het verhaal van dien ooggetuige. Uit andere berigten blijkt het volgende. Het schip sloeg om, en kon eerst bij Demling, een uur beneden Stauf, aan land gebragt worden. Voor zoo veel men tot nog toe weet, zijn er 49 personen uit de logementen van Regensburg met het schip afgevaren, 67 of 70 personen in het geheel aan boord geweest, en 41 gered, deels door eigen inspanning deels door hulp van anderen. Onder dezelve zijn acht gekwetsten, van welken twee nog denzelfden dag te Donaustauf gestorven en vier in het ziekenhuis te Regensburg opgenomen zijn. — Hoe vele ongelukkigen in den vloed hunnen dood vonden, kan nog niet met zekerheid opgegeven worden. Maar men moet vreezen, dat de vermist wordende 26 personen allen omgekomen zijn.

Van andere kanten heeft men nog de volgende berigten. Van Stauf zijn dadelijk een aantal booten toegesnel, en hieraan is het te danken, dat nog zoo vele menschenlevens gered zijn. Aan het hoofd der hulpverlenenden was de Prins van Turn en Taxis. Vele schipbreukelingen werden op zijn kasteel gebragt, aldaar van drooge kleederen voorzien, en later met rijtuigen van het hof naar Regensburg gebragt. Het schip sloeg dadelijk in den stoot geheel omvergestort, zoodat de bodem van de hoogte te staan bleef, en brak vervolgens in twee stukken, van welke het ene naar de brug braken bleef, en het andere tot bij Demling adreest. De ganache lagde, op 30 of 40,000 fl geschat, ligt op den bodem van den Donau.

— De met zwarte randen voorziene Hanoversche Courant behelst de volgende bekenmaking. » Naardien het der Goddelijke Voorzienigheid in hare onnaspeurlijke raadsbesluiten behaagd heeft, wijlen den Allerdoorluchtigsten Grootmagtigsten Vorst en Heer, Willem IV, Koning van het vereenigd rijk van Grootbritannien in Ierland enz, ook Koning van Hanover, Hertog te Brunswijk en Luxemburg, enz. den 20sten deszer uit het tijdelijke op te roepen, en thans de regering van het Koninkrijk Hanover, krachtens de in dit Koninklijk Huis bestaande erfopvolging, naar het regt van eerstgeboorte op Z. M. den Koning Ernst August, onzen tegenwoordigen Koning en Heer, overgegaan is; zoo brengen wij zulks hiermede ter algemeene kennis, met berigt dat Z. M. onze thans regerende Koning, die zich thans te Londen bevindt, eerlang in zijne koninklijke residentie alhier zal aankomen, en alsdan Hoogstedeszelfs nadere bevelen te verwachten zijn. Inmiddels heeft zijne koninklijke Majesteit ons gelieven te kennen te geven, dat het Hoogstedeszelfs verlangen is, dat tot zoo lang alles in den tegenwoordigen staat blijve.

LONDEN, den 26sten Junij.

De Konigin is Zaterdag avond ten 6 ure, in een yopen met vier paarden bespannen rijtuig en twee pages vooruit, uitgeleden; zij was vergezeld door de hertogin van Kent, de Prinses van Leiningen en de baronnes von Belsen; na eenen grooten toer gemaakt te hebben, is H. M. op Kensington teruggekeerd.

— Meer dan 3,000 personen zijn gisteren in de Zoological garden toegelaten. Reeds was meerendeels de rouwdragt aangenomen. Zij is veel meer algemeen en veel meer gekarakteriseerd dan eenige andere, welke sedert het overlijden van Prinses Charlotte was gezien. Niettegenstaande de smoorlijke hitte, worden in de elegante kringen zwarte met krip gegarneerde hoeden en mutsen gedragen; de zwarte peluuses zijn met krip of zwarte tulle gezoomd, met een vroom heft aangenomen toilet gekleed, veel meer eenen familie rouw dan naar een halde aan de hof-etiquette.

PARIJS, den 26sten Junij.

De volgende télégraphische dépêches zijn alhier bekend gemaakt. » Bordeaux, 23 Junij, des morgens 8 ure. » De Carlistische expeditie heeft Solsona den 21sten verlaten. Don Carlos erijde infint zullen op dit oogenblik te Berga zijn, en Cabrera bij Caspe, om zich van deze plaats meester te maken, ten einde zich den overtocht van de Ebro te verzekeren.

» Van eenen anderen kant, is eene nieuwe Carlistische expeditie, welke zich te Navarre vereenigd heeft, de Ebro overgetrokken, en in Castillie gerukt. Espertend heeft haax in de richting van Lodosa vervolgd. Het is waarschijnlijk, dat don Carlos in overeenstemming met al deze bewegingen handelt, ten dat hij zal eindigen met zich naar de Ebro te wenden, ten einde dezelve over te trekken.

» Narbonne, 23 Junij, des morgens 5 ure.

Perpignan, den 22sten des avonds.

» De baron van Meer was den 18den te Gervera, en volgens de Spaansche autoriteiten, bedroeg zijne magt 15,000 soldaten, 300 ruiters en 15 stukken geschut. Hij maakte den 21sten des morgens te Berga op, die de oevers van de Llobregat verlaten had, om zich naar Berga te begeven.

» Den 20sten was Ros d'Eroles met 600 Catalaners te Oliana.

» Narbonne den 24sten Junij, s' morgens te 4 ure.

» Perpignan den 22sten des avonds.

» Borges was te Orana en Ros d'Eroles te Oliana; rations invorderende. 700 soldaten en 70 ruiters der Christinos, 2 stukken geschut met den brigadier Osorio, hebben gedurende den nacht Berga ontруд, en zijn den 22sten des avonds te Puicerda aangekomen.

— Een brief uit Saragossa, van den 20sten bevat het volgende:

» Cabrera is Caspa binnengetrokken; de nationale garde en de troepen van het garnizoen, welke in het fort waren gevlugt, geweigerd hebbende zich over te geven, heeft de Carlistische generaal bevelen Caspe in de asch te leggen. Dit bevel is geheel ten uitvoer gebragt. Cabrera is daarna vertrokken, en Orana, die den volgenden morgen er aankwam, vond slechts het fort en de rookende overblijfselen van Caspe.

Van den 27sten Junij.

In de stad Parijs bevinden zich thans meer dan 100,000 protestantsche kerken. Hieronder zijn niet gerekend, zegt la Gazette de France, de kerken van de heeren Auou en Chatel.

— Uit Barcelona deelt men het volgende van den 13den Junij mede:

» Sedert 2 dagen zijn wij in groote onsteltenis, want eergisteren vernamen wij het naderen van eene sterke kolonne Carlisten. Gisteren morgen hebben zich 6,000 man aan de oevers van de Llobregat vertoond, alwaar eene schermutseling heeft plaats gehad. Onze troepen hebben versterking gevraagd, welke dan ook is gezonden. Een tiental gewonden zijn in de stad gebragt. Men verwacht, dat deze Carlisten zich aan den kant van Balaguer bevinden. Osorio is in de omstreken van Berga verslagen. De baron van Meer was te Lerida, welke stad gesloten werd gehouden. De Carlisten vermeerderen dagelijks en onze troepen verminderen.

— De koryet la Peyrouse, aan wiens boord zich Mounier bevindt, is den 25sten naar Nieuw-Orleans gezeld.

Het dagblad la Quotidienne is gisteren aan de post en aan de bureaux in beslag genomen.

Uit Madrid heeft men berigten van den 25sten Junij. Den vorigen

de had de Koningin-Regentesse eene amnestie verleend, om de aan-
neming van de Constitutie te vereeuwigen. Op deze amnestie waren
intusschen talrijke uitzonderingen.

GRAVENHAGE, den 29sten Junij.

Bij Koninklijk besluit, is de heer *W. Mulling* benoemd tot hoog-
leeraar in de godgeleerdheid aan het athenaeum te Franeker.

— Bij een ander besluit, heeft *Z. M.* goedgekeurd en bekrachtigd de
bij openbare akte, op 19 Mei, dezes jaars, in tegenwoordigheid van
getuigen, te Amsterdam verleden, aangegane overeenkomst der geza-
menlijke deelhebbers in de maatschappij, bekend onder de benaming
van de zee-assurantie-maatschappij, te Amsterdam, om dezelve maat-
schappij, waarvan den bepaalden tijd van duur met den laatsten Maart
1838 verstrijken zou, nog gedurende een nieuw tiental jaren, aanvang
nemende met den 1sten April 1838, te doen voortduren op denzelfden
voet, en onder dezelfde bepalingen, als waarop zij tot hiertoe, krachtens
het Koninklijk besluit van den 20sten Maart 1828, No. 23, heeft
bestaan.

— Aanstaanden Maandag, den 3den Julij, zal *Z. M.* de stad Rotter-
dam bezoeken. Reeds worden er menigvuldige toebereidselen tot
Hoogheidsontvangst, aldaar gemaakt.

BREDA, den 28sten Junij.

De groote wapenschouwing, gisteren door *Z. M.* op de vlakte voor
het Kamp van Reijen gehouden, is zeer luisterrijk geweest. Ten ruim
elf ure verscheen de Koning op de kampplaats, waar reeds de troe-
pen in orde geschaard stonden. *Z. M.* vervolgens te paard gestegen
zijnde, nam de inspectie terstond een aanvang, zijnde de Koning
daarbij vergezeld van *Z. K. H.* den Prins Veldmaarschalk met Hoogst-
deszelfs beide oudste zonen, alsmede van *Z. K. H.* den Russischen
grootvorst *Michael* en deszelfs gevolg, welke hooge personen door
eenen luisterrijken staf gevolgd werden, terwijl ook *H. K. K. H.* de
Erzprinsesa met Hoogstderzelver dochter in een open rijtuig de wa-
penshouwing bijwoonde. De vereenigde troepen bestonden uit de ba-
taljns infanterie, in het Kamp gelegerd, onder bevel van *Z. D. H.*
den Hertog van *Saxen Weimar*; voorts uit de eerste brigade kavalle-
rie, uit de batterij van artillerie No. 5 en de rijdende batterij No. 3.
Een levendig geschied werd door de troepen bij de nadering des Ko-
nings aangeheven. Nadat *Z. M.* de geleerden was langs gereden,
plaatste Hoogstdezelve zich ter hoogte van den regtervleugel, waarna
de troepen zich in gesloten kolonnen formeerden en vervolgens bij
divisien voor *Z. M.* defileerden, hetgeen door de kavallerie en ar-
tillerie in den draf herhaald werd. Het s hoone weder verhoogde in
het bijzonder het genot van dit fraaie militaire schouwspel; dit, en
niet minder de begeerte om den Koning weder te zien, hadden eene
ganzenlijke schaar, in rijtuigen en te voet, naar de kampplaats gefokt,
waar den geheelen dag door, eene buitengemeene levendigheid en
vrolijkheid heerschten.

Kort na den afloop der wapenschouwing, zijn de vorstelijke per-
sonen naar Tilburg teruggekeerd, waar *Z. M.* den afgelopen nacht
zou vertoeven, om zich op heden naar 's Hertogenbosch te begeven.
Z. M. zal aldaar tot heden of morgen verblijven, wanneer wij in on-
ze stad het geluk zullen hebben den geëerbiedigden Vorst te aanschou-
wen. Van alle zijden worden hier toebereidselen gemaakt, om den Ko-
ning op eene waardige wijze te ontvangen.

AMSTERDAM, den 29sten Junij.

Beurs van 26 Junij.

Holland. In onze 2½ pCt. toonden zich voor binnenlandsche en
Duitsche rekening eenige koopers; de koers steeg daarvoor tot 52½ en
bleef bij eenigen handel vrij vast; 5 pCt. 98½, ¾, ⅙ weinig gedaan.
Van kansbiljetten werden verschillende postjes tot dekking van vroeger
in blanco verkochte stukken ingekocht, waardoor de prijs zich tot 23
verhief. Beide sijnicaats iets meerder gewild: oud blijft 92½, ⅓ en nieuw
76½ a ¾. Oude aandelen handelmaatschappij van 174 tot 174½, ¾ ge-
klommen en op deze hoogte gebleven; 4 pCt. Oost-Indië 90½; dito
5 pCt. 97½ eenige partijjes verhandeld.

Spanja. De handel in Ardoins was nietig: 21½, ¾, ⅙ zijn de
eenige partijen, waarvoor enkele stukken afgegeven zijn; Passive 5½ a ¾.

Russland. Oude en nieuwe Russen goed prijshoudend 193½, ¾. Rus-
sen van 1831 en 1833 weinig stukken afgegeven; Roebels 64½ a ¾.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliek 99½ veel gedaan. Van 4 en 5 pCt. Weener
bank bij *Gab.* en *W.* weinig gedaan.

Staatkundig nieuws was er volstrekt niets.

Beurs van 29 Junij.

Doordien te Parijs en te Londen de nationale effecten meer en meer
vastheid vertoonen, hebben ook hier onze binnenlandsche schuldbrie-
ven algemeen eene willigere strekking gekregen, en bij geringen, doch
niet aanmerkelijken handel waren de verschillende soorten tot ver-
beterde prijzen te plaatsen.

Nieuws was er niets; de Spaansche berigten trekken de aandacht
der speculanten geheel niet meer tot zich; intusschen schijnt het, dat
de Carlisten in Katalonia meer en meer yeld winnen.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 52½; 5 pCt. 98½ a 99; kansbiljetten 23 a ¾; oud
sijnicaat 92½ a ¾; dito nieuw 74½ a ¾; 5 pCt. Oost-Indië 97½.

Spanja. Ardoins 21½ a ¾.

Russland. Oude en nieuwe Russen 104; Russen van 1831 en 1833
94½; Roebels 64½.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliek 99½ veel gedaan.

Mengelwerk.

Provinciale Staten.

Hoezeer wij ons nooit de leent en gebreken, die onze grondwet
aan kleven, hebben ontveinsd gehad; hoezeer, na de afscheuring van
Belgie, de herziening van ons staatsverdrag ons dubbeld noodzakelijk
toeschijs, zal het noordelijk gedeelte als onafhankelijke staat blijven
bestaan, en aldaar op nieuw algemeen welvaart en tevredenheid ont-
kemen, zoo zijn wij desnietem in evenzeer van oordeel, dat, zoo lang
het nieuwe staatsgebouw niet naar behooren zal hersteld zijn, men
het bestaande met alle getrouwheid moet behouden, en
daarvan het meest doelmatig gebruik trachten te maken. Dit dit oog-
punt beschouwd, hechten wij zeer aan de werkzaamheden der Pro-
vinciale Staten, welke wederom spoedig voor het loopende jaar eenen
aanvang zullen nemen. Immers, hoezeer wij ook deze inrigting
voor hoogst gebrekkig honden, — en door dat daarin vrij algemeen voor
een derde gezeten is een stand, de ridderschap, welke op verre na
geen betragt vertegenwoordigt, en door de trapsgewijze en inzwel-
kelde verkiezing van de leden voor de stedelijke en landelijke standen,
welke het meest ruime spel geeft aan knoeijerij en intrigue, — zoo is
nogtans alhier de volks-vertegenwoordiging het naast bij de waarheid,
zoo door het grooter getal harer leden als door de meerdere nabijheid
aan hare bron, en bevinden zich aldaar de vertegenwoordigers der
zoogenaamde landprovincien, buiten den overwigtigen invloed van de
provincie *Holland*. Met gemak dragen de ingezetenen hunne bezwaren
en belangen aan de staten hunner Provincie voor, en zijn deze be-
zwaren gegrond, zoo mogen zij zich overtuigd houden, dat dezelve
ondersteuning en voorspraak zullen vinden. Zeer voegzaam maken de
Staten de behoeften en de nooden hunner provincie aan den Koning
en aan de Staten-Generaal kenbaar, en zeer welkom moeten ook
dezen zoodanige mededeelingen zijn, daar het hart niet anders dan
om waarheid te doen kan zijn, en het, zelfs bij mistating van den
kant der Staten, aan het hooge bestuur nog aangenaam moet we-
zen, omtrent de inzichten en begrippen der verschillende gewesten op
de meest regelmatige wijze te worden ingelicht. Had men vóór 1830
meer kennis genomen van de handelingen der gewestelijke Staten in
de zuidelijke provincien, men zoude zich niet zoo deerlijk nopens den
aldaar heerschenden geest hebben bedrogen gehad. Eindelijk bestaat
bij de Staten van iedere provincie de gelegenheid, om door de daar-
stelling van nuttige inrigtingen en werken, de gewestelijke belangen
op het zeerst te bevorderen. — Geene onverschilligheid omtrent meer
verwijderde belangen; en geringschatting van het misschien relatief
mijn belangrijke; geene armzalige bureaucratie; geene betweterij van
komniezen, pennisten uit de residentie, of senen hier haren nadeligen
invloed uit, en de vermeende of ware bekrompenheid van de land fi-
nantien levert alhier geene reden op ter te zijde stelling van de meest
doeltreffende verbeteringen. Het is waar, de meest belangrijke
verbeteringen in de provincien zullen door de werkzaamheden van
het bestuur en meerdere opofferingen van de ingezetenen vorderen;
maar beide zullen, bij eene behoorlijken gait der zaken, zich dit ge-
redelijk laten welgevallen. — Edoch hiertoe is vóór alles noodig, dat de
Staten zelve zich naar behooren met de belangen der Provincie bekend
maken; dat hunne vergaderingen en werkzaamheden hoegenaamd
door geene overijling gekenmerkt worden; dat men niet alleen uit
de verschillende gedeelten der provincie bijeekomt, om vliegend
op eenige onbekookte en ongekende voorstellen het zegel te druk-
ken, of, om hier en daar een diuë bij te wonen; maar dat de af-
gevaardigden uit de verschillende oorden der provincie, zoo in als
buiten de vergadering, zich bij herhaling en gedurig zien en spre-
ken; dat men zich meermalen over de gemeenschappelijke belangen
onderhoude; dat men de voorgestelde zaken met de meest mogelijke
doelmatigheid en nauwkeurigheid behandelt; dat men de noodig, wan-
neer de werkzaamheden van het gewestelijk bestuur iets meer zullen
zijn dan de gewone sleutergang, dat de commissie, aan welke de Sta-
ten, bij hunne scheiding, het dagelijksche beheer der zaken en de uit-
voering van derzelver besluiten overlaten, het collegie van Gelepu-
teerde Staten, goed zij zamengesteld, en eenige regtschapene, kundige
en zelfstandige mannen bevatte. Zonder dat, baten de best ontwor-
pene plannen niet, en loopen deze gevaar van of niet uitgevoerd of
verknoeid te worden. Eindelijk is het niet minder noodzakelijk, zal-
len de bemoeijingen van de gewestelijke besturen geen vreemde uit-

breiding erlangen, en krachtadig de algemeene welvaart bevorderen, dat de Administratieve commissie der Staten telken jare een dapperk bepaald verslag harer werkzaamheden, en van den staat der provincie zaken geve, hieronder begrepen eene duidelijke en begrijpelijke verantwoording der ontvangene gelden, en van derzelver besteding, zonder welke verantwoording de verschillende verslagen aan de Staten door de collegien van Gedeputeerde Staten, benevens de opgemaakte begrotingen nog geen half werk zijn, en eerder naar zoo zoo vele mystificatiën gelijken. Terwijl voorts het doen drukken vder gedachte verslagen en geldelijke verantwoordingen, de ronddeeling daarvan aan de leden der Staten, en derzelver verkrijgbaarstelling voor het publiek, niet minder wenschelijk schijnen. Onder zoodanige omstandigheden alleen, mag men zich vleijen, dat er iets wezenlijks door de Provinciale Staten zal worden verrigt; dat er tot nuttige inrigtingen en belangrijke verbeteringen in de respectieve provincien zal worden besloten; dat zoodanige besluiten met spoed, doelmatigheid en zuinigheid zullen worden uitgevoerd; dat men met toenemenden lust op dien weg zal voortgaan, en dat de ingezetenen met liefde zich de opofferingen zullen laten welgevallen, die belangrijke verbeteringen noodwendig vorderen. Trouwens het is niet de hoegroothheid der belastingen, die de ingezetenen drukt, maar het meer of min doelmatig of ondoelmatig, het meer of min productief of inproductief besteden van den liën ontnomen penning.

Vrijheid van Drukkers.

Het maakte op ons eenen allernaangenaamsten indruk in het nummer van den 22sten Junij jl. van dit blad te lezen, dat tegen den drukker van het dagblad de Noord-Brabander, den heer A. F. VAN LANGEN HUYSEN te 's Gravenhage, vervolgingen waren begonnen wegens twee artikelen in dat dagblad voorkomende, betreffende den Opperbevelhebber van Bergen op Zoom en het plaatsen van een kruis op een kerkhof; en voorts door het Handelsblad te vernemen, dat de Advocaat GERRITSE mede in deze procedares werd betrokken. Wij herinneren ons nog zoo levendig de vervolgingen, die er sedert 1815 tot aan de omwenteling in België hebben plaats gehad, van schrijvers en drukkers van dagbladen en vlugschriften, zelfs van grotere werken, en welke treurige vruchten deze vervolgingen hebben gedragen. Het is er verre af, dat wij de Belgische drukkers van grove uitspattingen willen vrijspreken, of dat wij deze uitspattingen willen verdedigen; maar het zij ons vergund te herinneren, dat, volgens onze overtuiging, het meeste kwaad zaad daardoor is gestrooid geworden, dat, terwijl de Belgische schrijvers wegens hatelijkenheden jegens het Noorden, vooral in het stuk van god-dienst, werden vervolgd, onze schrijvers daarentegen, wanneer deze zich aan dergelijke hatelijkenheden schuldig maakten, en waarvan zelfs onze meest geachte tijdschriften niet zijn vrij te pleiten, werden onvervolgd gelaten. Daarenboven willen wij opmerken, dat onze staatsmannen van dien tijd oifs steeds zijn toegeschoren, niet den aard en het wezen van de vrijheid van drukkers in eenen constitutionelen representativen staat te begrijpen, hetwelk veelligt sedert 1830 niet zal zijn verbeterd; dat het daarentegen, volgens ons inzien, de dwaasheid zelve is, de vrijheid van drukkers te proclameren, en de beoordeeling van de handelingen des bestuurs en van deszelfs agenten quasi vrij te laten, maar tevens te willen, dat er alleen op eene bescheiden wijs en met goedmoedigheid van deze vrijheid zal worden gebruik gemaakt; en tevens dat het, praktisch genomen, niet van inconsequentie is vrij te pleiten, gelijktijdig, en als bij de wet van 16 Mei 1829, Staatsbl. No. 34, het regt erkennen en bevestigen, om over de handelingen der openbare magten zijne gedachten te uiten en die te beoordeelen, en daarentegen de bepalingen van art. 367 en volgende van het wetboek van strafregt ook toepasselijk te maken, of niet toepasselijk te verklaren, op de misdrijven van laster en hoon, ambtenaren of autoriteiten aangedaan, als of het mogelijk ware, de concussien, prevaricatiën en geweldadigheden van eenige autoriteit of van eenigen ambtenaar aan het licht te brengen en te beoordeelen, sans imputer à un individu des faits qui, s'ils existaient, exposeraient celui contre lequel ils sont articulés à des poursuites criminelles ou correctionnelles, ou même l'exposeraient seulement au mépris ou à la haine des citoyens (eigene woorden van art. 367 voornoemd) terwijl voorts art. 368 *ibid.* in houdt, *est réputée fautive toute imputation à l'appui de laquelle la preuve légale n'est point rapportée*, en art. 370 *ibid.* *ne sera considérée comme preuve légale, que celle qui résulte d'un jugement ou de tout autre acte authentique.* Men mag dus wel zeggen, dat eene aangegevene handeling, van eenen burgemeester, bij voorbeeld, die van eenen schurk is, maar niet dat de burgemeester een schurk is.

Maar om nu op de onderwerpelijke vervolging terug te komen: De Provincie Noord-Brabant heeft zich sedert 1830 gedurig beklagd, en wel mede herhaaldelijk bij monde van hare vertegenwoordigers in de Provinciale en Algemeene Staten, over de aanhoudende voortdurende van het status-quo, over den nadeeligen invloed van de tegenwoordigheid van een groot leger op de algemeene zedelijkheid en een-

veiligheid in levenswijs en verkeer der ingezetenen; over de schade der overvloedige inlegingen voor velen; over de schaden door de veelvuldige en aanhoudende inundatiën veroorzaakt; over de nadeelen en onnuttigheden, gelegen in de algemeene afsluiting van allen handel en verkeer met het aangrenzende België, terwijl de llandel van schen Antwerpen, Rotterdam en Amsterdam op eene groote schaal wordt gedruven; over het voortdurend in staat van beleg houden der voornaamste steden der Provincie, waarmede alle waarborgen voor de zekerheid van personen en goederen, en van den (betoornlijk) bestaatsvervalten, en alles en allen aan de willekeur van eenige weinigen zijn overgegeven; een maatregel dien wij, reitens, niet weten te verdedigen, terwijl, indien dezelve kon na den Belgischen toestand, al staatkundig moge geweest zijn, zij thans na verloop van bijna zeven lange jaren, bezwaarlijk met eene milde, ruime en regtvaardige staatkunde is overeen te brengen. Even zeer heeft men zich in Noord-Brabant beklagd over de toepassing der kadastrale evaluatiën, bewerende men, dat, hoewel de vroegere bestaande ongelijkheden niet te loochenen zijn, echter het kadastrer, zoo als het was bewerkt, slechts de eene ongelijkheid in de plaats van de andere stelde, en alzoo het bezwaar slechts verplaatste, en zulks in het algemeen ten voordeele der rijkere en in het nadeel der armeren gedeelten des rijk. Dat deze en dergelijke bezwaren, in den Noord-Brabander, hoewel onder dictatorale censuur te 's Hertogenbosch gedrukt, gedurig licht zoeken, ligt in den aard der zaken: hetwelk, indien wij ons niet geheel bedriegen, ten gevolge heeft gehad, dat de generaal kommandant aldaar, *ex plenitudine potestatis*, het verder nikomen van gezegd dagblad verboden heeft, dit echter met geene andere vrucht, dan dat gezegd blad alstoen in de residentie in plaats van te 's Hertogenbosch is gedrukt geworden. Wij willen geloven, dat dit blad, en vroeger en later, niet steeds met de door het openbaar gezag gewenschte bescheidenheid en goedmoedigheid is geschreven geworden; dat daarin meermalen vermeende of waren misbruiken van gezag van de verschillende militaire kommandanten zijn aan het licht gebracht, en dat men daarbij niet geheel de daad van den vader heeft weten te scheiden, maar wij blijven het desniettemin hoogst onstaatkundig achten, dergelijke misbruiken, ook van slechts vermeende bezwaren, buiten volstrekte noodzakelijkheid te vervolgen, en deze noodzakelijkheid bestaat er in het lijdzame, bedaarde Noord-Nederland niet. Wij weten het, dat sommigen aan de bewoners van Noord-Brabant eenen min goeden geest toeschrijven; maar wij weten, dat het de taktiek van het ministerialismus en servilismus is, op daan, waar men eenen meer dan gewonen tegenstand ontmoet, zijne tegenstaanders van slechts bedoelingen te beschuldigen, hetwelk zelden zonder alle gevolg bij den grooten hoop is. Onze staatslieden, en vooral Zijne Excellentie de Minister van Justitie, dienden daarentegen uit de geschiedenis, vooral van latere jaren, geleerd te hebben, dat waar geen goede geest bij de bevolking bestaat, men die door repressieve maatregelen en vervolgingen niet doet geboren worden, en dat daarentegen waar die bestaat, men gevaar loopt dezelve door zoodanige maatregelen te verliezen. In allen gevalle zullen allen, die prijs stellen op die voortdurende vrijheid en welvaart des lands, met opmerkzaamheid den gang van het onderwerpelijke geding nagaan, en is het te wenschen, dat de drukkers hen daartoe in de gelegenheid moge stellen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 Junij. 2 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 2 D.
Den 30 Junij. 2 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 2 D.

Mijne geliefde Echtgenote, E. M. JORDENS, beviel heden vrij voorspoedig van eenen zoon.
Het Jonkv. bij GORSSSEL, den 26sten Junij 1837.
J. O. BRANTS.
1837.

Op den 26sten Junij 1837, is te ARNHEM overleden de Welgeboren Jonkvrouwe CORNELIA MARIA FRANCOISE VAN ECK.

DE BESTUREN DER STAD VAN N. S. KERK EN GEMEENTE N. R. VAN VEERTS, welke zijne opleiding aan de Veeartsenschool te Utrecht ontvangen heeft, heeft den eersten rang bezet en reeds de praclijk heeft uitgeoefend.
De gezamenlijke tractementen bedragen 250. —, terwijl de opbrengst der visite- en consultatie-gelden in deze veerike Gemeenten van niet weinig belang zijn zullen.
Die genegen is naar gemelde betrekking te dingen, zal zijne bewijzen van rang, bekwaamheid, en goed zedelijk gedrag voor den 25sten Julij 1837 ter secretarie van Nijkerk moeten inleveren.
Namens de drie Besturen, voornoemd,
De Secretaris der Stad Nijkerk,
J. FREZIE.

